

troer, at den maaffee neppe engang bør følges længe; jeg troer ogsaa, det er en Lovgivnings- sag og ikke en Administrations-sag. Jeg skal, som sagt, anerkjende, at man har stræbt at afhjælpe de tilstedeværende Mangler, men jeg troer, at dette Punkt meget snart maa komme til at foreligge til Afgjørelse af Lovgivningsmagten. — Det, der har bevæget mig til at begjære Ordet, er imidlertid en ganske anden Sag, nemlig Spørgsmaalet om et forøget Tilskud til Brevskrivercontoiret. Den ærede Minister har sagt, at dette Spørgsmaal forelaae til Afgjørelse for det Udvalg, der er nedsat over Lønningsloven, og da jeg ogsaa er Medlem af dette Udvalg, troer jeg, at det er det rette Sted, at gjøre opmærksom paa, hvilke Betragtninger vi ere komne til, og hvilke Indstillinger vi i den Anledning ville gjøre. Det er blevet oplyst for os, at en stor Deel af det Arbejde, som nu beskæftiger Brevskrivercontoiret, bestaaer i at forsyne private Folk med Oplysninger om, hvad der er thinglæst, hvilke Documenter der i den Henseende kunne have Vigtighed for tredje Mand, at Arbejdet dermed i den senere Tid har taget en ganske overordentlig Udsvikling og er et meget nyttigt Arbejde, men et Arbejde, som tildeels alene eller rettere sagt i det Hele lønnes af de Folk, som modtage det, og altsaa giver til det i Contoiret ansatte Personale en ikke ubetydelig Indtægt, for hvilken de burde være forpligtede til at holde hyderligere Hjælp. Imidlertid er Udvalget fra denne Betragtning kommen til en anden, nemlig om ikke den rigtige og nyttigste Vej for Publicum vilde være den at vende tilbage til, hvad man i tidligere Tid har gjort. Det er blevet os meddeelt, at der har existeret Tidender, som fra Tid til anden med korte Mellemrum have givet alle disse Oplysninger; jeg har her liggende for mig et Hefte, som indeholder Sjællandsfarernes Landskingsstidende fra 1796, og deri findes alle disse Gjenstande, men jeg har fra et lovfyndigt Medlem faaet nok saa interessante Oplysninger, og det er nemlig en Henvisning til en Correspondance mellem det daværende Finantsministerium — det er vanskeligt at vide, hvad man skal kalde det — og Cancelliet, som nu repræsenteres af Jusitministeren, hvori Cancelliet oplyste for

Finantsministeriet, hvor vigtigt og nyttigt det er, at der findes en Udgivelse af en saadan Tidende for Hof- og Stadsretten; altsaa den har bestaaet i Kjøbenhavn, og det daværende Jusitministerium, det saakaldte Cancelli, har anseet det for rigtigt og nyttigt, og det lige overfor en anden Green af selve Regjeringen, som troede deri at see en skadelig Ting for Fiscus. Det er dette, som har ledet det Udvalg, som er nedsat i Anledning af Lønningsloven, til at blive staaende herved, i sine Forslag ikke at udvide Brevskrivercontoiret, men derimod give Midler til, at en saadan Publication kan finde Sted. Det er fra forskjellige Sider blevet mig sagt, at en Publication af den Art, indrettet hensigtsmæssigt, sandsynligviis vilde finde en privat Udgiver, som vilde gjøre det uden Bekostning for Staten, at man vilde kunne skaffe en saadan Tidende til billigt Kjøb, som kunde udgaae over det hele Land, og at man maatte tilraade at lade ethvert enkelt Amts Amtstidende tilskyde disse Oplysninger. Jeg vilde meget ønske, at den høitærede Minister vilde tage dette under nærmere Overveielse, det vilde vistnok være langt hensigtsmæssigere end at forøge Personalet i Brevskrivercontoiret; det hele Thinglæsnings-system er jo i visse Maader, saaledes som det nu er, ikke paa sin Plads, og den Omordning, man altid bebuder, og jeg vil haabe med Alvor bebuder, i vort hele Retsvæsen maa jo dog føre til en væsentlig Forandring heri. De Uordener, som til forskjellige Tider have fundet Sted ved Panteprotocollerne, tyde ogsaa paa, at det System, som nu følges, ingenlunde er heldigt, og at Panteprotocollerne rimeligviis burde samles paa færre Steder og holdes med en større Sikkerhed og Fuldkommenhed. Controllen dermed vilde jo ligge i en saadan Ofsentliggjørelse; naar en saadan Ofsentliggjørelse sandt Sted, saa vilde der deri ligge en Control med alle de Acter, som paa den Maade bleve indregistrerede, og man beholdt ogsaa derved, isald Panteprotocollerne skulde forkomme ved Ildsvaade eller paa anden Maade, Midlet til at erstatte Tabet. Jeg skal saaledes meget anbefale at gaae ind paa denne Side af Sagen.

Der er et Punkt, som næsten altid kom-